

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබට සැමවිට සතුටට පත්කරනා, සෑම දිනකම උගන්වන, දැනුමේ ධනය ලබා දෙන ඒ ආදරණීය වූ පියා අමතක කරන්න එපා. නිරන්තරයෙන්ම නොකඩවාම ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න.

ප්‍රශ්නය: මිනිසුන්ට කළ නොහැකි පියාගේ මැජික් ක්‍රියාව කුමක්ද?

පිළිතුර: මේ කවු වලින් පිරි කැළය මල් වලින් පිරි ලස්සන වත්තක් බවට පත් කිරීම හා අපිරිසිදු මනුෂ්‍යයින්ට පිවිතුරු දේවතාවන් බවට පත්කරවීම වෙත කිසිම මනුෂ්‍යයෙකුට කළ නොහැකි පියාට පමණක් කළ හැකි වූ මැජික් ක්‍රියාවයි. උසස්ම සමාජ සේවකයා පියාම පමණයි. ඔහු අපිරිසිදු ලෝකයේ අපිරිසිදු ශරීරයකට ඇතුළු වී මුළු අපිරිසිදු ලෝකයම පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරනවා.

ගීතය: ඔබගේ ලදරු විය අමතක කරන්න එපා...

මිමි ශාන්ති. දරුවන්ට ඔබ වෙනුවෙන් ගැසූ ගීතය ඇසුණා. මව හා පියාගේ සුමිහිරි වඩු දරුවන් වන්නේ ඔබයි. පියා සුමිහිරි වූ දරුවන් වන ඔබට කියනවා: 'මම, බාබා' යැයි පැවසීමෙන් අනතුරුව, හෙට වන විට ඔවුන්ට අමතක කර දමන්න එපා. ඔබ ඔවුන්ට අමතක කර දැමුවොත්, ඔබට ඔබගේ උරුමය නැති වී යයි. කොහොමනමුත්, බාබා එසේ පවසනවා ඇසුණා වුවත් දරුවන් මෙය අමතක කරනවා. කෙසේ වෙතත්, පියා ඔබට ඉතා පහසු මාර්ගයක් පෙන්වා දෙනවා. ඔහු ඔබට ඔබගේ නිවස හෝ පවුල් ජීවිත මාර්ගය අතහැර යාමට සලස්වන්නේ නැහැ. ඔබ ගෘහ ජීවිතයක් ගත කරනා අය කියා ඔබ කියනවා. ඔබ උපාධිධාරියෙක් වුවත් කමක් නැහැ. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමට උත්සාහ දරන්න. එවන් වූ පියෙක් කිසි විටෙක අමතක කරන්න එපා. සමහර දරුවන් 'මම, බාබා' යැයි පවසා පසුව තමාගේ තොරතුරු ගැනවත් ලියා නොඑවනා බවට පියා චෝදනා කරනවා. ඔබ පියාගෙන් දිව්‍යලෝක අධිකාරීත්වය ලැබ පසුව ඔහුට අමතක කර දමනවා. ඒත්, ඔබගේ මේ අපායේ ඉඩමක් ලබා දෙන පියාට ඔබ ඉතාමත් සතුටින් ලියුම් ලියනවා. ලියුමක් නොලැබුණහොත් දෙමාපියන් සන්නාපයට පත්වෙමින්, සමහර විට ඔබට අසනීප යැයි සිතනවා. ඉතින්, මේ අසීමිත වූ පියාත් සිතනවා: දරුවන්ගේ තත්ත්වය කුමක්ද යන්න ගැන මම දන්නේ නැහැ. ඔහු ඔවුන්ගෙන් ලියුමක් එනතුරු බලා සිටිනවා. භෞතික දරුවන් දෙමාපියන්ට දුක් දෙනවා. ඒත් ඔවුන් තුළ දරුවන්ට තිබෙනා බැඳීම ඉවත් වන්නේ නැහැ. මෙහිදී බලන්න කෙතරම් පුද්ගලයෙක්ද කියා, ඔබ මව හා පියා යනුවෙන් ඇමතු තැනැත්තා අද ඔබ ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිටිනවා! ඇත්තෙන්ම සෑම දරුවෙකුම මූරලි එක මාර්ගයෙන් ඔහුට සවන් දෙනවා. කොපමණ දරුවන් ප්‍රමාණයක් වටිනවාද, කොපමණ දරුවන් ප්‍රමාණයක් නොවටිනවාද යන්න ගැන පියා දන්නවා. ඒ ඔවුන් දරනා උත්සාහය අනුව අනුපිළිවෙලටයි. 'මම, බාබා' යැයි කීමෙන් පසුව පවා ඔවුන් ඔහුට අතහැර යනවා. ගීතයක් මෙසේ තිබෙනවා: එවන් වූ පියෙක් ඇයි ඔබ අමතක කරන්නේ? එවන් වූ පියෙක් වෙත ඔබ සෑම දිනකම ලියමනක් ලිවිය යුතුයි. සෑම දිනකම පියා ඔබට ධනයක් ලබා දෙනවා; ඔහු සෑම දිනකම ඔබට උගන්වනවා. ඒ වගේම ඔහු ඔබට ආදරය කරනවා. ඔහු පියා, ගුරුවරයා හා සන්ගුරු වනවා. ඒ තිදෙනාම වන්නේ ඔහුයි. දරුවන් තම භෞතික පියා වෙත ලියුම් ලියනවා. ඔවුන් තම ගුරුව පවා සිහි කරනවා. කොහොමනමුත්, ඔබට සෑම විටම සතුට ලබා දී ඒ සත්‍යයේ දේශයෙහි පාලකයන් බවට පත්කරවනා පියාව ඔබ අමතක කරනවා. ඔබ ඔහුට ලියමනක් වත් ලියන්නේ නැහැ. මේ සිදුව තිබෙන්නේ කුමක්ද කියා පියා දුක් වෙනවා: මායා ඔබට මරා දමා හෝ ඔබට පාපය වෙත තල්ලු කරලාද? බාබා මූරලි එක මාර්ගයෙන් අනතුරු අඟවනවා. බාබා උපදෙස් දෙනවා: මේ අයුරින් නොකඩවාම තමාට ආරක්ෂා කර ගන්න. මේ කෙනා බාබාගේ වැඩිමහල් දරුවායි, ඔහු සියල්ලටම ඉහළින් ඉදිරියට යනවා. මොහු සෑම ආකාරයකම කුණාටු වලට මුහුණ දෙනවා. ඔහුට හඳුන්වන්නේ මහාචාර්ය, හනුමාන් ලෙසයි. ඉතාමත් බලවත් වූ කෙනෙක් ඉදිරියෙන්ම සිටගෙන සිටිනා නිසා, මායාත් බලවත් වී පළමුවෙන්ම ඔහු හා සටනට එනු ඇත. බාබා කියනවා: ඔබ අත්දකිනා සෑම කුණාටුවකම, පළමුවෙන්ම අත්දකින්නේ මමයි. බාබා මේ පිළිබඳ වූ තම අත්දැකීම් පවා කියනවා. ඔබ කියයි: බාබා, ඔබ කොහොමද කුණාටු අත්දකින්නේ? ඔබ වැඩිමල්. බාබා කියනවා: සෑම දෙයකම එන්නේ මා වෙතයි. නැති නම් මා කොහොමද ඔබට අනතුරු අඟවන්නේ? කොහොමනමුත්, දරුවන් බාබාට කියන්නේ නැහැ. ඔවුන් කුණාටු තුළ තම ගෙල සිරකරගෙන මියැදි තම තත්ත්වය විනාශ කර ගන්නවා. මේ නිසා තමයි පියා කියන්නේ: නොකඩවාම එකිනෙකාට අනතුරු අඟවන්න. අඩුම ගණනේ බාබාට ලියමනක් ලියන්න! සෑම කරුණකදීම එකිනෙකාට අනතුරු අඟවන්න. මායා ඉතාමත් දක්ෂයි. ඔහු ඔබට පහර දෙනවා. මුළු ලොවම සිටිනා සත්‍ය සමාජ සේවකයන් වන්නේ දරුවන් වන ඔබයි. ඔවුන් සීමිත වූ සේවයක් පමණක් කරනා සීමිත සාමාජ සේවකයන්. මේ පියා මුළු ලෝකයේම සමාජ සේවකයායි. මුළු අපිරිසිදු ලෝකයම පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරවීම පියාට අයිති කාර්යභාරයයි. ඔබ පියාට කන්ලව් කරනවා. එවන් වූ පියෙක් ඔබ 'පියා' යනුවෙන් අමතා, පසුව දරුවන් ඔහුට අමතක කරනවා! මෙම ගීතය නිර්මාණය කර තිබෙන්නේ විශේෂයෙන් ස්පර්ශය ලද කෙනෙක්, එය හරියට මිනිසුන් තමා ලඟ තබාගෙන සිටිනා, ඔවුන් විසින් නිර්මාණය වූ ඉතා හොඳ ආගමික ග්‍රන්ථයන් වැනියි. මෙහිදී ආගමික ග්‍රන්ථ කිසිවක් හෝ පින්තූර හෝ ඇත්තේ නැහැ. මෙම පින්තූර නිර්මාණය වී තිබෙන්නේ අප විසින්මයි. අනෙක් සෑම ආගමික ග්‍රන්ථයකින්ම කෙරෙන්නේ ඔබගේ බුද්ධිය තුළ සැක වර්ධනය කරවීමක් වන අතර මෙම පින්තූර ඔබ බුද්ධිය තුළ විශ්වාසය ඇති කරවනවා. භාරතය දිව්‍යලෝකය වූ බව ලෝකයා දන්නේ නැහැ. ඔවුන් භාරතයට බොහෝ ගෞරව කරනවා. ශිව බාබා එන්නේ මෙතැනටයි. ඔබ ශිව බාබා යනුවෙන් අමතනවා. ඒ වගේම පසුව බ්‍රහ්මා බාබාත් ඉන්නවා. ඔබ විශ්ණුට බාබා යනුවෙන් අමතන්නේ නැහැ. දරුවන් මේවා ගැන දන්නවා. ලොව මිනිසුන් මෙසේ කියනවා: අහෝ පාරිශුද්ධකරුවාණනි, එන්න! අප අපිරිසිදුයි, ඉතින් පැමිණ අපට පාරිශුද්ධත්වයට පත්කරන්න! කොහොමනමුත්, ඔහු අපිරිසිදු අයට පාරිශුද්ධත්වයට පත්කරන්නේ කෙසේද, නැතිනම් ඔහු ඔවුන්ට ගෙන යන්නේ කොහේද යන්න ගැන

ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ඔවුන් දිගටම තේරුමක් නොදැන ගිරවුන් මෙන් කන්ලව් කරමින් ඉන්නවා. ඔවුන් කිසිම දෙයක් දන්නේ නැහැ. නමුත් ඔහුට දෙවියන්, පියා ලෙසත් අමතනවා. පියෙක් යනු වස්තුවකි. වෙන කිසිම කෙනෙක් පියා ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. විශ්ණු හෝ ශංකර් හෝ පියා ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. ඉතින්, වෙන කෙනෙක්ව එලෙස හඳුන්වන්නේ කෙසේද? අශාරීරික වූ එකම එක තැනැත්තා දෙවියන්, පියා බව සෑම කෙනෙක්ටම වැටහෙනවා. ජීවය මෙම ශරීරය තුළට ඇතුළු වී කන්තලව් කරනවා: අහෝ දෙවියනි, පියාණනි! පියා පැමිණ ඔබට ජීව අවධානයට පත්කරවනවා. ඔබ පියාට කියනවා: බාබා, අප පාරිශුද්ධත්වයට පත්කරවා පිවිතුරු ලෝකය වෙත ගෙන යන්න. ශිව බාබා පිවිතුරු වූ පවුල් ජීවිත මාර්ගය තැනීම උදෙසා භාරතය තුළට පිවිසෙනවා. පියා කියනවා: පවුල් ජීවිත මාර්ගයට අයත්ව සිටි ඔබ පාරිශුද්ධයෙක් යුතුව සිටියා. ඔබ තුළ පාරිශුද්ධත්වයට පත්වීමෙහි අශාව තිබෙනවා. ඔබ දිව්‍යලෝකය සිහිපත් කරනවා. ඔබ පාරාදිසය ගැන කතා කරනවා විට ක්‍රිස්ණා සිහිකරනවා. පවුල් ජීවිත මාර්ගයේදී, අධිරාජිණිය හා අධිරාජ්‍යයා වූ ලක්ෂ්මී හා නාරායන් සිහිපත් කරන්නට ඇතැයි ඔබ සිතන්නේ නැහැ. දැන් මිනිසුන්ට අවශ්‍ය සාමයයි. මෙය මුළු ලෝකයම පිළිබඳ වූ ප්‍රශ්නයකි. මෙහි වගකීම තිබෙන්නේ පියා වෙතයි. භාරතය අපායක් බවට පත් වූ විට පියා එය දිව්‍යලෝකයක් බවට පත්කරවීම උදෙසා පැමිණෙනවා. පසුව එය අපායක් බවට පත්කරවන්නේ කවුද, කවදාද? කිසිවෙක් මෙය දන්නේ නැහැ. පියා කියනවා: මා ඔබට දිව්‍යලෝකයේ වැසියන් බවට පත්කරවනවා. මා ඔබට සුමිහිරි වූ ලෝකය වෙත ගෙන ගොස්, පසුව සුමිහිරි වූ අධිකාරීත්වය වෙත යවනවා. ඔබ එවන් වූ පියෙක් සමඟ දිවා රෑ ඉගෙන ගනිමින් ඔබගේ සම්පූර්ණ උරුමය හිමිකර ගත යුතුයි. ඇත්තෙන්ම කිසිම කෙනෙක් දිවා රෑ උගන්වන්නේ නැහැ. පියා කියනවා: උදේ පාන්දර එක් පැයක් නොකඩවා ඉගෙනීමෙහි යෙදෙන්න. ඒ වගේම සන්ධ්‍යාවෙහිදීත් එක් පැයක් මේ සඳහා ගත කරන්න. සෑම කෙනෙක්ටම උදේට වෙලාව තිබෙනවා. එය එක් තත්පරයක් පිළිබඳ වූ කරුණකි. ඔබ කළ යුත්තේ බාබාත්, ඔහුගේ උරුමයන් සිහි කිරීම පමණයි. කෙසේ වෙතත්, ඔබ ඔහුට අමතක කර පසුව මෙසේ කියනවා: බාබා, මා මොනවා කරන්නද? ස්මරණය ඉතාම පහසු දෙයක්. වක්‍රය පිළිබඳ වූ දැනුමත් ඉතාම පහසුයි. මෙය පාපකාරී ජීවයන්ගෙන් පිරි ලෝකයයි. ඔබ දිව්‍යලෝකය වෙත යා යුතුමයි. ශිව බාබා සිහිකරන්න. තම පවුලේ අයත් සමඟ එකට ජීවත් වන අයටත් මෙය ඉතාමත් පහසු දෙයක්. පියා අභිචාර්යෙත්ම දරුවන් සිහි කරනවා: මට අභවල් අභවල් දරුවාගෙන් ලියුමක් ලැබුණේ නැහැ. ඔහුට කුමක් සිදු වෙලාද? සහ දරුවා ඔහු ඉදිරියට පමිණි විට ඔහු මෙසේ අසනවා: ඔබ අසිහියට පත්වූයේ නැහැ, එහෙම නේද? ඔබ පියාට ඒ තරම් ආදරය කරන්නේ නැහැ. ඉතින් ඔබේ ආදරය ඒ පුංචි මුදලක් උපයන අය වෙත ඇදී ගොස් තිබෙනවා. ඔබ තවමත් ජීවත්ව සතුටින් සිටිනා බවත්, නොකඩවාම අත් අයට පියාගේ හැඳින්වීම ලබාදීමත් පිළිබඳව බාබා වෙත තොරතුරු දැන්විය යුතුයි. බාබා මුරලි එක මාර්ගයෙන් ඔබට සෑම දිනකම ආදරයෙන් මතක් කරනවා. කොහොමනමුත්, ඔහුට සෑම කෙනෙකුගේම නම් ලියන්නට නම් බැහැ. එමනිසා, දරුවනුත් ඔබගේ තොරතුරු පියා වෙත දැන්විය යුතුයි. මේ කාලයේ ලොව සෑම කෙනෙකුගේම මුහුණු කිලිටි වී තිබෙනවා. බාබා ඔවුන්ට ලස්සන කරවනවා. බාබා පැමිණ භාරතයේ මුහුණු වෙනස් කරනවා. ඔහු කටු වලින් පිරි කැළය මල් වලින් පිරි වත්තක් බවට පත්කරවනවා. ඔහු එවන් මැජික්කරුවෙක්. දිව්‍යලෝක උයන ස්ථාපනය වන්නේ භාරතයේයි. එහිදී, ඔබ පිටුපසින් එන්නේ කවුද යන්න ගැන බලන්නේ නැහැ. එහිදී, ඔබ දන්නේ තමා ලෝක පාලකයා බව පමණයි. ස්වර්ණම යුගය හඳුන්වන්නේ අල්ලාගේ උයන ලෙසයි. දෙවියන් කැළයක් නිර්මාණය කරනවා කියා දෙයක් ඇත්තේ නැහැ. එය නිර්මාණය කරන්නේ රාවත්. රාවත් තමයි කිසිවෙක් නොදන්නා පරණ විරුද්ධවාදියා. බාබා අහනවා: ඔබ කාගේ දරුවන්ද? බාබා, අප බ්‍රහ්මාගේ දරුවන් වන අතර, ශිව බාබාගේ මුණුපුරන්. ශිව බාබා බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් ඔබට උරුමය දෙනවා. ඔහු බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් දිව්‍යලෝකය ස්ථාපනය කරනවා. ඔබ බාබාගේ දරුවන් බවට පත්ව සිටින්නේ ඔබගේ උරුමය ලැබ ගැනීමටයි. බාබා කියනවා: මෙය සිහිතබා ගන්න! එය අමතක කරන්න එපා! ඔබ කියනවා: බාබා, මට සෑම විටම ඔබට අමතක වනවා. ඔහෝ! ඔබ, ඔබට අපායේ වැසියෙක් බවට පත්කරවනා කෙනාව සිහිකරනවා, දිව්‍යලෝකයේ වැසියන් බවට පත් කරවනා පියාව අමතක කරනවා! ඔබ පියාට අමතක නොකළහොත්, ඔබට ඔබගේ උරුමයත් අමතක වී යන්නේ නැහැ. මේ කාලයේ, බාබා ඔබ ඉදිරියේ සෑම විටම ඉන්නවා. කතාවක් තියෙනවා: ස්වාමී සෑම තැනම ඉන්නවා. ඔහු සුක්ෂමයි. ඔබට ඔහු දකින්නට පුළුවන් කියා කියන්නට බැහැ. ජීවය සුක්ෂමයි. ඒ වගේම පියාත් සුක්ෂමයි. ජීවය ශරීරයක් තුළට ඇතුළු වී කතා කරනවා. මටත් ශරීරයක් අවශ්‍යයි. නැතිනම් මා එන්නේ කෙසේද? මා, මව් ගර්භාසයකට ඇතුළු වූයේ නම්, ඒ ඇතුළු වන්නට වන්නේ සිර කුටියක් වැනි ගර්භාසයකටයි. මම එවන් සිරකුටියකට ඇතුළු වන්නේ කුමකටද? මා කර ඇති වරද කුමක්ද? මාලිගාවක් වැනි ගර්භාසය තිබෙන්නේ දිව්‍යලෝකයේයි. මා දිව්‍යලෝකයට ඇතුළු වූවා නම්, මා කුමක් කරන්නද? මා දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් බවට පත්කරවන්නේ දරුවන් වන ඔබ පමණයි. මෙහි පෞද්ගලික ලෙසම ඉඳගෙන බාබාට සවන් දීමෙන් ඔබ සෑම කෙනෙක්ම බොහෝ විනෝද වෙනවා. මෙතනින් පිටව ගිය සැතියන්, සියල්ල අමතක කරනවා. උපන් 21 ක් උදෙසා රාජ්‍යය ලැබ ගැනීම සහ පුරවැසියන් අතර තත්ත්වයක් හිමි කර ගැනීම අතර විශාල වෙනසක් තිබෙනවා. රටවැසියන් ආහාරයට ගන්නේ සෑණ වපාති පමණක් වන අතර, ධනවත් මිනිසුන් හොඳ පෝෂණයෙන් පිරි ආහාර ගන්නවා. තත්ත්වයෙහි වෙනසක් තිබෙනවා. කොහොමනමුත්, මෙහි සිටිනා දෙගොල්ලන්ම ඉන්නේ අසතුටින්. දිව්‍යලෝකයේදී සියල්ලන්ම සතුටින්. නමුත් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය තිබෙන්නේ අනුපිළිවෙලක් ඇතිවයි. අප උත්සාහ දරා උසස් තත්ත්වයක් හිමිකර ගත යුතුයි. ඔබ මම හා බාබා අනුගමනය කළ යුතුමයි. මේ කාලයේදී ඔබට ශ්‍රීමත් ලැබෙනවා. එමනිසා, ඔබ මව හා පියා අනුගමනය කළ යුතුමයි. මව හා පියා භෞතික ස්වරූපයෙන් සිටිය යුතුමයි. ශිව බාබාට උත්සාහයක නිරත

විය යුතු වන්නේ නැහැ. මම හා බාබා උත්සාහ දරා උපන් 21 ක් වෙනුවෙන් තම රාජ්‍යය නම් වූ වාසනාව හිමිකර ගන්නවා. පසුව හොඳ උත්සාහයක් දරන අය සිහසුනේ අසුන් ගැන්වෙනවා. අප දෙනෙක් ගෞරවයෙන් සමත් වෙනවා. ඔබ ඔවුන් අතරට පැමිණිය යුතුයි. ඒ තුළට නැතිනම් අඩුම ගණනේ 108හි කණ්ඩායමටත් පැමිණිය යුතුයි. ඒ වගේම 16,108 හි අවසන් රේඛාවකුත් තිබෙනවා. 16,108 හි මාලය ඉතාමත් දිගයි. ඔවුන් ඉඳගෙන මාලයෙහි ඇට ගණන් කරනවා. මෙහිදී මාලයක ඇට ගණන් කිරීමක් ඇත්තේ නැහැ. පියා කියනවා: මා අනුගමනය කරන්න! වයසක බුන්මා ඉගෙනගෙන පළමු නොම්මරයට පැමිණීමට සමත් වෙනවා. තරුණ මමාත් පළමු නොම්මරය හිමිකර කර ගන්නා. ඉතින් ඔබ උත්සාහ දරන්නේ නැත්තේ ඇයි? ඔබ ඇයි වැරදි කරන්නේ? ඔබ පියාට ලියුමක් ලියන්නේ නැහැ, ඔහුට සිහිකරන්නේවත් නැහැ! ඔබ පොරොන්දුවක් දෙනවා, පසුව පිටව ගිය සැනින් සියල්ල අවසන්. ඔබ පිටව ගිය සැනින් සියල්ල අමතක කරනා බව මමත් කියනවා. ඔබ කියනවා: බාබා, අප ඔබට අමතක කරන්නේ නැහැ, නමුත් පසුව අමතක කර දමනවා. ඒක පුදුමයක්. මෙම ඉගෙනීම සම්පූර්ණයෙන්ම අලුත් දෙයක් වන අතර එය කිසිම ආගමික ග්‍රන්ථයක තිබෙනා දෙයක් නොවේ. කිසිම කෙනෙකට එය වටහා ගත නොහැකියි. බාබා මෙම අවසන් උපතේදී ඔබට දෘෂ්ටි දී තිබෙනවා. තමාට ගිණාට අධ්‍යයනය කරමින් සිටි බව මේ බාබා ඔබට කියනවා. මමත් නාරායන්ට වැන්නදා. මමත් නාරායන්ගේ පින්තූරයක් පුටුව මත තැබුවා. පසුව ලක්ෂ්මීව නිදහස් කළා (නාරායන්ගේ දෙපා සම්භානනය කිරීමේ කාර්යයෙන්). ඔබ ලෝකයේ මිනිසුන් සමඟ ඉතා උපක්‍රමශීලී ලෙස සබඳතා පැවැත් විය යුතුයි. සුක්ෂම ලෙසින් බාබාගේ හැඳින්වීම ලබා දෙන්න: පියා මෙන්ම උරුමය ද සිහිපත් කරන්න. දේවතාවන් ඉන්නේ දිව්‍යලෝකයේයි. මේ නිසා තමයි ලක්ෂ්මී හා නාරායන්ගේ පින්තූරය නිර්මාණය වී තිබෙන්නේ. ත්‍රිමූර්ති පින්තූරය මූලිකම ඇත්තේ නැහැ. මන්ද, බුන්මාගේ පින්තූරය දුටු සැනින්ම මිනිස්සු අමනාප වන්නට පටන් ගන්නා. කොහොමනමුත්, බුන්මා නැතිව යමක් කළ හැක්කේ කෙසේද? බී.කේ. අය තම පියාට නොදුටුවහොත්, කිසිම දෙයක් කළ හැක්කේ කෙසේද? පියා කියනවා: ගිතාවේ මෙසේ ලියා තිබෙනවා: 'මත්මනාහවි, මධ්‍යාහ්නවි'. විමුක්තිය වුවත්, ජීවන මුක්තිය වුවත් මා හැර වෙන කිසිම කෙනෙකට ඔබට මේ දෙකේම උරුමය ලබාදිය නොහැක. මෙම කරුණු ඉතාමත් හොඳින් තේරුම්ගත යුතු වෙනවා. අභිවාර්යෙන්ම අම්මර් වේලාවේදී අවදි වී දැනුම් සාගරය මත ගාන්න. දවස පුරාම ඔබ ඔබගේ වැඩ කරනවා වෙන්න පුළුවන්, නමුත්, අම්මර් වේලාවේදී, උදූසන 4.00 සිට 5.00 දක්වා, ස්මරණයෙහි යෙදෙන්න. එවිට ඔබට සෑහෙන සතුටක් දැනෙනු ඇත. බාබා දරුවන් වන අපට ඉගැන්වීම උදෙසාම ඒ සුමිහිරි නිවහනේ සිට පැමිණ නැවත යන්නට යනවා. ඔහු කියනවා: මා සිහිපත් කරන්න, එවිට මැලියම් සියල්ලම ඉවත් වී යනු ඇත. ඔබ නියම රත්රන් බවට පත් වූ කළ ගෞරවයෙන් සමත් වනු ඇත. ඔබට උසස් තත්ත්වයක් හිමිකර ගැනීමට අවශ්‍ය නම්, උත්සාහ දැරීමෙන් ලබා නොගත හැකි දෙයක් තිබේද? කෙසේවෙතත්, පියා කියනවා: දේව ලදරු කාලය කිසිසේත් අමතක කරන්න එපා. එවන් වූ පියෙක් ඔබ නැවත නැවතත් සිහිපත් කළ යුතුයි. මෙම ස්මරණය මගින් ඔබ පාරිශුද්ධත්වයට පත්වනු ඇත. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. කිසිමාකාරයක වැරද්දක් කරන්න එපා. එකිනෙකාට අනතුරු අඟවන්න, එකිනෙකාට පියා ගැන සිහිකර දෙමින් නොකඩවාම දියුණුව ඇති කර ගන්න. ඔබගේ ලදරු කාලය අමතක කර දමන්න එපා.
2. දිගින් දිගටම මව හා පියාට අනුගමනය කරන්න. මායාගේ කුණාටු වලට බිය වන්න එපා. අම්මර් වේලාවේදී පියාගේ සිහියේ හිඳිමින් සතුට අත්විඳින්න.

වරදාහය : ඔබ අධිෂ්ඨානවත් දිවුරුමක් කිරීමෙන් ද, ඔබගේ ආකල්පය පරිවර්ථනය කිරීමෙන් ද උසස් ජීවයක් වේවා.
උසස් ජීවයක් වීමේ පදනම නම් පාරිශුද්ධ වන බවට දිවුරුමක් දීමය. අධිෂ්ඨානවත් දිවුරුමක් දීම යනු ඔබගේ ආකල්පය පරිවර්ථනය කිරීමයි. අධිෂ්ඨානවත් දිවුරුමක් ඔබගේ ආකල්පය වෙනස් කරයි. දිවුරුමක් කිරීමේ අර්ථය නම්, සිහිවිල්ලක් ගෙන එය බාහිර ලෙස පෙර පරිස්සම් වීමය. ඔබ සියලු දෙනාම ඔබගේ ආකල්පය උසස් කිරීමට පාරිශුද්ධියට දිවුරුමක් දුන්න. සියලුම ජීවයන් වෙත සහෝදරත්වයේ ආකල්පය තබා ගැනීමෙන් ඔබ උසස් ජීවයක් වනවා ඇත.

පාඨය : ලොවට ඔබගේ පාරිශුද්ධත්වයේ සහ උසස් කම්පනයන්ගේ බැබළීම පැතිරවීම යනු නියම දියමන්තියක් වීම වේ.

*** මිම ශාන්ති ***